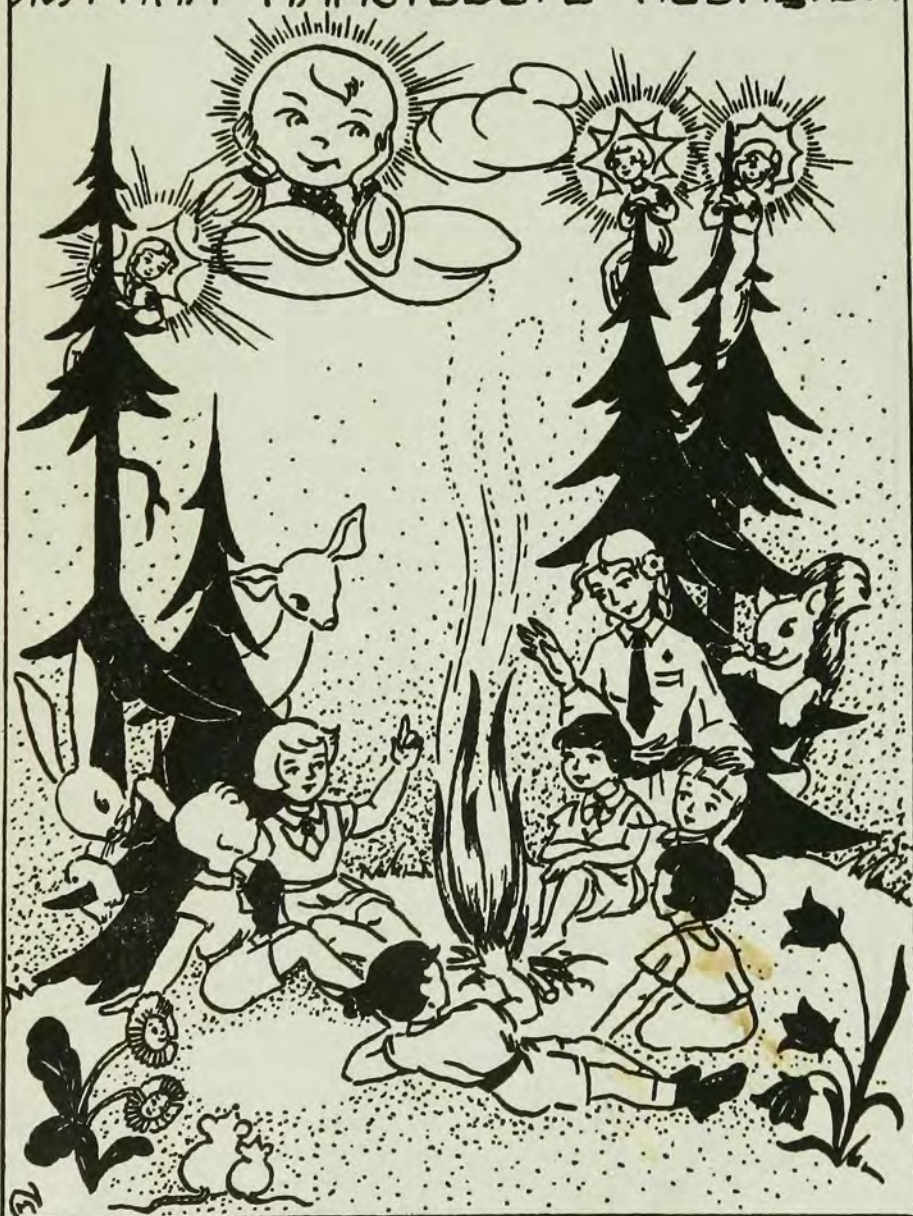

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

„HOTUJS” — MAGAZINE

for Ukrainian Children

Published by „Molode Zytia”, Inc.

New York, N. Y.

Редагує Колегія під проводом пл. сен.

Лесі Храпливої

158 E. 7th St., Apt. 3 A.

NEW YORK 9, N. Y. USA

Загальна Редакція

пл. сен. Богдан Кравців

Адміністрація „Molode Zytia”,

302 E. 9th Street

New York 3, N. Y.

З М І С Т:

Полтава	1
Свшан-зілля	3
Хто живе у тій хатині?	4
Пригоди Козака-Невмираки	6
3 новацького світу	10
Загадки	17

БАЖАЮ ТОБІ В ДЕНЬ ІМ'ЯНИН!

Мал. Н. Климовська

Українським звичаєм святкуємо не лиш уродини, але й ім'янини кожної людини. Уродини — це річниця уродин; ім'янини — це день святого, що його ім'я ця людина носить. У цей день ім'янинникові бажають всі друзі всього добра та співають „Многая Літа”.

В місяці вересні мають свої ім'янини:

1. Вересня: Андрій, Агапія,
3. Тадей і Василій
4. Ростислав
5. Іринеї
7. Тит
8. Адріан і Наталія
10. Мойсей (Мусій)
11. Іван
12. Олександр (Лесь, Олесь)
14. Симеон, Марта
18. Захарій, Єлисавета
19. Михаїл
21. Марія
22. Йоаким (Яким) і Анна
24. Теодора (Дора)
25. Святополк
26. Корнилій
28. Никита (Микита)
30. Софія, Віра, Надія, Любов.

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 5 (55)

Вересень

1959

Л. Х.

ПОЛТАВА

Ой далеко там Полтава,
Ми й не в Україні, діти,
Але Гетьмановій славі
Поміж нами гомоніти!

Того Гетьмана, що храми
Будував на славу Богу,
Що з козацькими полками
Йшов на ворога лихого.

Що ті храми знищив ворог,
І що переміг він, лютий...
Та не вбити думки скоро:
Нам Мазепи не забути!

Двісті п'ятдесят вже років —
Та живе Мазепи діло,
І за нього рівним кроком
Идуть у бій повстанці сміло.

І для нього ми вчимося
І зростаєм у чужині,
Щоб і нам ще довелося
Послужити Україні.

Знов Батурин збудувати,
Привернути давню славу,

ГЕТЬМАН ІВАН МАЗЕПА

Мал. Р. Баб'юк

І в історію вписати
Перемогою — Полтаву.

Геть прогнать на північ ката
І посять волю в степу —
Оттуди нам прямувати
Поблагослови, Мазепо!

(Цього року всі Українці, розкинені по цілому світі, вшанують 250-річчя виступу великого Гетьмана Івана Мазепи проти московського царя Петра Першого. Москалі жорстоко знищили столицю Гетьмана Мазепи, Батурин та розбили війська його і його союзника, шведського короля Карла Дванадцятого під містом Полтавою. Та все ж таки від виступу Гетьмана Мазепи починається боротьба Українців проти Москви, що триває й досі. Всіх свідомих Українців Москалі часто називають „Мазепинцями”).

Мал. Р. Лучаковська

„ГОТУЙСЬ” ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ЧИТАЧІВ:

Дорогі Новачки, Новаки та всі інші Мої Читачі!

Не міг я приходити до Вас декілька місяців, бо Редакція не мала грошей, щоб мене видавати. Через той час Ви написали до мене багато листів із запитами, що сталося, що я не приходжу. Сумно мені було читати ці листи, бо Ви самі найкраще знаєте, як люблю я до Вас приходити, але їй лехше на серці ставало, що Ви все ж таки про мене не забуваєте та що хотіли б мене знов побачити!

От і врешті зібрався я знов до Вас. Бо хочу побачити, як гарно Ви всі збираєтеся знов на сходинах, і в школі, і на Курсах Українознавства. Та буду могли приходити до Вас і надалі лиш тоді, коли Ви самі мені допоможете. Я вже не раз писав Вам, що видання мене багато коштує. Тому, коли хочете мене знов мати поміж собою, присилайте передплати та складайте якнайбільше датків на Пресовий фонд.

Я добре знаю своїх Читачів і знаю, що Ви мені допоможете, а за те я Вам постараюся всіми силами віддячитися!

Ваш „ГОТУЙСЬ”

ЄВШАН-ЗІЛЛЯ

(Казка таборових новачок „Євшан-зілля” в Зеленому Ярі біля Дітройту)

У таборі, посеред трав
Новацтву, в час дозвілля
Раз братчик казку розказав:
— Євшан, чарівне зілля
Росте в степу, не знати де...
Та хто його добуде,
Далекий рідний Край найде
І виб'ється у люди.

Вернувся в школу наш Михась:
Ні їсти, ні учитись!
І думає лиш раз у раз:
— Євшану дивні квіти
Найду хоч під землею я!
Книжки лишив відкриті
І вибрався одного дня
По ті євшану квіти.

Питав в сови і в пугача,
У вовка, у лисиці,
В куні і в дятля-стукача...
Аж каже ведмедиця:
— Ти труду лиш не пожалій,
За річку, попід гаєм,
Іди, де в хатці чародій
Великий проживає!

Найшов Михась чарівника,
Його прослухав слово:
— На світі квітка є така —
Це знаю я чудово!
Її не в дальній деєь землі
Шукати, в казки краї:
Вона у тебе на столі
Розкрита, дожидає.
Це українська книжка, знай!

Мал. сестр. Звінка Витанович

Вона в чужині стане
Тобі — неначе Рідний Край,
Неначе квіт євшану...

Михасик в хату повернув
І скоро, без принуки,
Книжки, що на столі забув,
Вхопив в обидві руки.
Сторінки зникли перед ним,
Картини лиш побачив:
Із рідних ватр далекий дим
І плем'я все козаче.

Мов розцвіла своя земля:
Дніпро, чайки, гетьмани...
Така то сила там була
В книжках-квітках євшану.

І розглядає день у день
Михасик ці картини:
Євшану запах, звук пісень
Своїї України...

ХТО ЖИВЕ У ТІЙ ХАТИНІ?

Пільні лілеї підносили зпросоння свої головки пишні. Платочки оксамитні ніжно розплющували. Крапельки роси дорогоцінної спадали у келихи на золото прутиків.

Лілеї — повні чистоти та щастя небесного.

Мала опалена ручка доторкувалась то тут, то там стебелинки, а квітка вдячно хитала голівкою. Чи справді, чи хлопчикові так здавалось?...

До босих стіп горнулися трави гостровусі.

Хлопчик любив ці росисті години, чисті і прозорі.

Що ж це так ворушиться на битому шляху? Невже ж гороб-

Мал. Р. Баб'юк

чки-дзьобанчики снідають? Пурхнула у гору крилата громадка, зачувши кроки.

— Горобчики-дзьобанчики, приятелі мої любі, це ж я! — І крилаті довірливо злітали знов з блакиті. Під їх тоненькими дзьобиками щезали швидко зернятка розсипаного проса.

— Не орють, не сіють, а збирають. Отець Небесний їх годує... Думав хлопчик і повний радісного сонця побіг до хатини. Пахощі евкаліпти бігли йому назустріч своїм запахом милим, змішаним тепер з гірким плачем дитини.

Незнайомі люди стояли перед хатиною. Жінка держала в раменах дитинку. Просилася в Матері на відпочинок. До святині ідуть, а це ж мале занедужало. Тут затишно в тіні евкаліптів. Спочинуть, може все лихо пройде. — А вже ж, що можна! Та й у хатині прохолода, від сонця пекучого затишно. Зараз то і молоко відсвіжне для утомлених знайдеться — відповіла Мати.

Вдячно приймала все подорожня, а очі її скорботно поглядали на скарб свій найбільший. За тим поглядом скорботним слідкував Хлопчина. Заплющені очка. Змочені потом чорні кучерики збудили жаль і співчуття у серденьку Хлопчика. Їм треба б допомогти. Хай воно буде здорове! Несміливо підійшов, доторкнувся ручки маленької. Стрепенулося дитя. Немов з важкого сну розплющило очі, великі, чорні. З них щезав поволі смуток, з'являлась радість ясна.

Мати подала білий, теплий напитек. Малятко помітно змінилось.

— Який чудотворний напитек подала ти нам, о Благословенна? У низькому поклоні вдячності хилилась подорожня.

— Хай Господь батьків наших благословить Тебе, Хлопчика твого променистого.

Дитина мала сиділа усміхнена без сліду недавньої немочі. А Хлопчик променистий помагав Матері у домашній праці.

— Хто живе у цій хатині убогій, де пахнуть евкаліпти, а людей звеселяє Хлопчик променистий? — Допитувались подорожні.

— Не знаєте? Це у нас заходжі. Тесля Йосиф з родиною.

Ле. К.

ПРИГОДИ КОЗАКА-НЕВМИРАКИ

(Продовження з попереднього числа)

— Українець я, хоч і змайстрували мене діти далеко за морями на чужині. Не бачив я моєї рідної землі зроду-віку. Але пошили мені діти не лиш жупан малиновий-козацький, а й серце українське. Оце то серце мені спокійно всидіти не дас, все ближче рідної землі тягне. Чую я, що хочете ви вістку в Україну посилати. То може й я вам тут у чому пригоджуся.

— Чому б ні! Це ж нічого дивного, коли маленька Валя з іграшкою в руках йтиме. Большевики й не догадаються, — порішив старший.

— Тільки як нам цю вістку заховати, щоб не загубилася вона?

— Це діло просте! — відповів козак. — Ось розпоріть мене та зашийте папір цей переважливий таки у груди мені. Тоді він тільки хіба зі мною самим пропаде.

— Так, мабуть, і найкраще було б, та чи не боїшся ти болю, козаче?

— Славні предки мої, на гаках за ребро висячи, з Турківбузувірив кепкували, на палях гострих сидячи, Ляхам у вічі сміялися. А мені самому лице соромом палає, що досі ще ні краплі крові за матку нашу — люблю Отчизну не пролив. Беріть та тніть, як треба, щоб лиш батьківщині з того користь була.

І не застогнав козак і не скривився, коли зашивали в нього вістку переважливу. Все тільки сміявся та товариство розповідями про свої пригоди розважав.

***

Цілий день пролежав козак тихесенько у криївці під корінням. Аж коли стало темніти, почув десь далеко стріли та крики. А разом із тим підняли його дві худенькі ручки та закликав тоненький голосочок:

— Лялечка, яка чудова лялечка! В мене ще такої зроду не було!

— Пест, тихенько будь! — шепнув їй на вушко козак.

— Ой, то ти й говориш вміш! Як чудово! — І дівчатко стало гладити козака по голівці.

— Не лиш говорити вмію, але й у мене важлива вістка зашита, та, знаєш... І козак моргнув багатозначно.

— О, знаю, знаю! — защебетало дівчатко. — По неї прийде завтра у нашу землянку дядько Василь. Бо ти знаєш, татко там у лагерьі, а я з мамою не захотіли жити без нього, то й ми приїхали сюди за ним.

— Добре, добре, але бери мене вже та ходім у хату, бо сьогодні неважко в біду впасти.

— Добре, добре! Ти бідненький десь дуже намерзся, лежачи тут увесь день!

І дівчинка скинула з голови стареньку хустину та міцно обвинула нею козака.

— Тепер тобі буде хороше, лялечко ти моя! Ні, ні, тобі у Валі кривди не буде! Поки дядько Василь прийде, ми ще награсмося доволі. Ти будеш гратися зі мною?

— Буду, звичайно, що буду! — пробурмотів козак, що вже ледве дихав, завинений аж по очі у теплу хустинку.

І справді гралася Валя, як ще ніколи. То носила козака на руках та приспівувала до сну, то поїла молоком із маминого наперстка, то знов роздягнула його та випрала чистенько його жупан та шаравари, ще й вису-

шила над вогнем. А козак розказував їй казки та різні штучки вигадував, що Валя аж до сліз сміялася.

Незабаром прийшла з праці і мати Валі. Сумна та невесела. Виглядало, що була така втомлена цілоденною працею, що й говорити не мала сили. Поклала лиш на землю дзбанок із молоком, що заробила за цілий день та впала на лахміття, розстелене під стіною.

— Матінко, я була біля сосни та там найшла, бачиш, що? — для дядька Василя. І Валя, переможно всміхаючись, піднесла козака мамі.

— Гарне воно, але де ж ця вістка, що дядькові дати треба? — вистогнала мама.

— Він каже, що ця вістка у ньому зашита. А дядько прийде, правда?

— Ой дитино, хіба ж я знаю, чи прийде? Там щось страшно твориться в таборі. Большевики нищпорять по всіх лісах. Я сама з на десять сторожей наткнулася дорогою до дому.

Від тих слів і Валя посоловила, а мама не знала, як її потішити. Стала приговорювати:

— Не журися, дитинко, Бог милостив. Коли досі допомагав нам вести наше діло, то й тепер допоможе нам передати цю важливу вістку. Помолімся, щоб не покинув Він нас!

І обидві станули навколішки, а за ними і козак, скинув шапку, витягнув до половини шаблю з

пiхви, на знак, що завжди готовий боронити віру християнську та клякнув до молитви.

Ще молилися, коли у споронхнявілі двері заgrimали большевики. Миттю ввірвалися в землянку із криком:

— Ага, ви молитесь! Ну побачимо, чи це вам багато допоможе! Ми й так все знаємо! Та стали перевертати все вбоге майно в хатині. Розсипали муку, розлили молоко, що мама принесла, навіть у стіни та в долівку пхали багнети, щоб впевнитися, чи там що не заховане. Мати стояла мовчки, а Валя лиш міцно тулила до себе козака та похлипувала зі страху.

А большевики, забравши в оберемок всі статки, не забули на прощання вирвати їй з рук і козака, хоч Валя з плачем не давала. Та таки вкінці попав він поміж полатаний одяг, а разом з ним на авто.

Бачив ще лиш, як Валя гірко плакала, розмазуючи сльози на

личку брудними кулачками. А потім крізь щілинку, що її пропхав собі, бачив лиш ліси та ліси та ліси.

**
*

Збудило козака аж ярке світло і він побачив кругом себе велику та багато влаштовану кімнату із м'якими фотелями, з писарськими столиками, з дорогими лямпами. Все майно Валиної мами лежало на долівці, на м'якому килимі. А большевик, виструнчившись, голосив якомусь, мабуть високому старшині, бо аж капав його однострій від зота та орденів.

Товариш полковник, ми перешукали всі ліси кругом табору, перетрясли цілу землянку дружини в'язня Горленка і це все, що найшли. Ні кур'єра, що мав прибути з України, ні вістки, що її мали передати йому в'язні — нема.

Козак хотів вголос крикнути:

— А бачите, таки дядька Василя не ввіймали! Таки допомгла наша молитва!

Та замість того сидів тихенько і не ворухився. Большевик розкинув ногою забране добро і полковник побачив козака.

— А, це що?

— Дитина ним гралася.

— Проклятi хахли, навіть на засланні своїм дітям козаками дають гратися, своє минуле їм нагадують! — І полковник вхопив козака за обидві руки та хотів закрутити ним у повітрі. Та козак добре вважав, щоб найти

слушну хвилину і ніби крутячись, вдарив з усієї сили чолом по великому та червоному від горілки носі полковника.

— Погань ти мазепинська! — зверещав полковник, кинув козака далеко в кут та схопився за розбитий ніс.

— Ну, йди вже Міша! — наказав большевикові. — Я теж йду спати. Те, що сталося в одному таборі — просто дурниця. Наші і так в'язнів переможуть. А в нас же таборів та таборів! Що там один!

Та потираючи розбитий ніс, пішов кудись. Большевик погасив світла, забрав шмаття з долівки та теж вийшов. Козак залишився сам у темряві.

Та ще не встиг добре подумати, яка це дивна доля, що він, разом із такою важливою вісткою, найшовся нараз в самій головній управі концентраційних таборів. Аж тут над самою його головою різко задзвонив телефон. Козак знав, що таке телефон, бо чув, як Ксеня телефонувала своїй подрузі Орисі, щоб похвалитися, який гарний у неї вертеп. Видряпався отже швидко на столик, підняв слухальце та почув грубий і схвильований голос:

— Гало, тут табір... Рятуйте, в'язні у нас збунтувалися! Присилайте нам якнайшвидше військові та панцерні частини, бо не вдержимося!

Козак преспокійно поклав слухальце на вилки та вдоволено усміхнувся:

— Ага! „Що нам один табір“!

(Продовження буде)

3 НОВАЦЬКОГО СВІТУ

ДЯКУЄМО!

До Редакції „Готуйсь” наспіло багато привітів із нагоди Воскресення Христового. „Готуйсь” ними особливо радіє, бо присилати привіти на Великдень, це давній український звичай, що його не знають у країнах, де живемо. А тому зі щирого серця „Готуйсь” дякує:

Новацтву:

Росві „Лис” із Монреалю, Канада. Підписані: братчик В. Турченко, Новаки: Зенон Мандрик, Олесь Мандзій, Ярослав Нічпак, Андрійко, Богдан Беднарський, Лесик Дольницький, Ігор Ячно.

Гніздові Новачків „Лісові Звірі” із Вінніпегу. Гніздовий — Зенон Гаврилюк, Росві: Рій „Ведмедики” — Ярема Шулякевич, Рій „Зайчики” — Євген Калюжницький, Рій „Тури” — Маркіян Бойко, Рій „Олені” — Лев Марунчак, Гніздові Новачок „Крилаті” із Вінніпегу, Канада, Гніздові Новачок „Працьовиті Звірятка” із Клівленду, Америка, Гніздові Новачок „Лісові Ягоди” із Трентону, Америка, Новакам із Акрону та Янгставну та їх Проводові, Америка. Підписані: Анна, Діді і Ілярій Домбчевські, Зеня Лінинська, Віра Бура, Орися Штинь, Маруся Штинь, Оля Тхорик, Тарас Глива, Ярослав Вірло, Петро Мельник, Любомир Вірло, Володимир Вірло, Росві Новачок „Сторчики” із Лудлов, Америка зі Сестричкою Ксенею. Новачки: Софія Лончина, Оля Кремінець, Ірина Сивецька, Марійка Кремінець, Оля Лончина, Стефця Хомин, Наталка, Оксана Глушевська.

Росві Новачок „Синички” із Філадельфії, Америка, із Гнізда „Пташата”. Сестричка: Віра Пак,

Новачки: Надія Міщук, Уляна Каспрук, Віра Дорошенко, Марія Кулик, Марта Чайковська, Ірина Кічуга.

Росві „Зазульки” із Філадельфії, Гнізда „Пташата”, сестричка: Галина Головачук. Юначці Ані та новачці Сяні Мостович із Ріднею, Люївіл, Кентакі.

Співпрацівникам „Готуйсь”

Вуйко Смок із Ріднею, п. Марія Юркевич, братчик Орест Гаврилюк, п. Тетяна Душенко, сестр. Ніна Климовська, братчик Тарас Когут, сестр. Леся Копач.

„ГОТУЙСЬ” щиро дякує за привіти з таборів:

Дев'ятому новацькому таборіві на „Зеленому Клині” біля Вінніпегу, Канада, Таборіві „Батурин” з Едмонтону, Канада, Таборіві новачків „Малі Мазепинці” на Новому Соколі, Америка, Таборіві новачок „Малі Мазепинки” на Новому Соколі, Таборіві „Мазепинці” — новачків у „Зеленому Ярі” біля Дітройту, Таборіві „Єшпан-зілля”, новачок, теж у „Зеленому Ярі”, Таборіві новачок „Шабля Мазепи” на Великому Лузі біля Шикаго, Таборіві новачок „Срібна Земля” в Іст Четгем, Америка, Таборіві новачок і новачків на Бобрівці біля Гартфорду.

„Готуйсь” щиро вдячний Вам, що Ви його, Дорогі Новачки та Новаки, не забули, хоч він і не міг через деякий час виходити!

**

Новак Андрійко Пивоварчук із Монреалю (Канада), пише до сестрички Редакторки:

Дорога Сестричко!

Другого дня Великодня новачки з роя „Лис” мали Великод-

Гніздо новачок „Зелена Галявіна” із Рочестеру, Америка, із своїми сестричками Даркою і Любою та з Сестричкою Кошовою Орисею.

ню гостину, що її влаштувала для нас моя мама. Братчик інженер Б. Турченко у цікавій розповіді пригадав нам зміст цього Свята та розказав, як велично й весело святкували Великдень в Україні. Найбільше захопив нас український Великодній звичай — бити крашанкою об крашанку — чия сильніша. Крашанок було в нас доволі й декому пощастило виграти сім чи вісім, а декому тільки чотири чи п'ять. Потім ми по підписували Великодні картки, що їх розіслали новачкам роєм у різних містах Канади. А через наш журнал „Готуйсь” ми передаємо новачкам всіх країн земної кулі наше радісне українське:

Христос Воскрес!
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

Новак Андрійко Пивоварчук

**

Новак Олег Коротько, із рою новачків - самітників „Зайчики”, пише із Бінгемптону, Америка:
Дорогий Журналику!

Хочу Тобі описати наше свято в честь Тараса Шевченка, що відбулося дня 23 березня. На цьому святі ми відіграли сценку „Пращай, Кирилівко”. Я грав ролю Тараса, Влодзьо Шембель-Лавріна, а новачка Аніта Билів грала ролю моєї найменшої сестрички — Марусі. Сценка всім дуже подобалася. Інші новачки сповали та виголошували вірші.

Пересилаю теж світлинку із нашого свята.

**

Новачка Ака Котович із Вінніпегу, Канада розказує нам, як то їх рій „Соловейки” складав вмлість із куховарства. Ану, послухаймо!

Оце, несподівано для нас, сестричка Марійка заповіла на сходинках, що котра новачка схоче скласти вмiсть із куховарства, може прийти до хати до неї в суботу і там покаже, як то вона навчилася варити.

Ми всі радо погодилися на це, хоч було нам трошки страшно, чи справді зуміємо все до ладу приготувати.

Нетерпеливо ждали ми суботи. Я прийшла навіть скоріше, як треба було. Сестричка грала з нами дві гри і в обох я здобула хрестики. Коли вже всі прийшли, сестричка виписала на карточках страви, що їх ми повинні були варити, склала їх і казала нам витягати, ніби льоси, бо кожна із нас хотіла варити лиш бараболю... Та „бараболя” попа-

лася тільки Марусі С. Ія Л. смажила яєшню, Мотря Г. варила яєчка на м'яко, Мирося М. приготувляла салату. Віра М. смажила млинці „тітки Джаніми”. Оришка варила вівсяну кашу, Оля — какао, Галя шоколядовий кисіль, Леся ванiлевий, а я мала варити компот із яблук.

Коли вже все було готове, ми повинні були накрити стіл і це все з'їсти. При столі сестричка робила свої завваги і так показалося, що ніодна з нас не помиляла рук, поки взялася до варення, ані перед їжею. В поспіху ми забули теж перехриститися та сказати собі „Смачного”. За те дістали ми мiнуса. Крім того сестричка скартала Орісю за те, що вона ласувала, Ірку за те, що залишила сміття на столі, Віру й Орісю за те, що витирали ру-

Рій „Соловейки” із Вінніпегу, Канада, вшанували честь Тараса Шевченка. На світліні „Соловейки” під час свого маленького свята із сестричкою Марійкою та сестричкою Гніздовою Надею.

ки в стирку, а не в рушник. Ірку та Оришку за незгідливість та сварку, а Олю за англійську мову.

Ви певно цікаві, чи смакувало нам те, що ми наварили? А певно, що так! Тільки яєшня й вівсяна каша були несолені, до салатки забули дати помідор, в Лесиному кисілі були грубі „клюски“. Але таки найліпші були Марусині бараболі та мій компот, за що нас сестричка похвалила. Похвалила теж всіх інших, що їм добре вдалося. Одна лише Мотря ніяк не змогла зварити яєчка на м'яко. Вона думала, що це зовсім проста справа, а показалось, що це неабияка „штука“.

Після підвірку помили ми за собою посуду та поспішили до дому, бо збиралося на бурю і вже починав падати дощ.

Новачка Юне Орля Котович Ака,
Рій „Соловейки“ у Вінніпегу.

**
*

А ще хочемо зрадити Вам таємницю, що новачці Аці почислиться цей допис для ще одної вмілости — редакторки! А якби так Ви теж спробували написати і собі допис про Ваш рій та сповнити інші потрібні вимоги — і теж здобути цю вмілість, так, як і Ака!? Гарно було б, правда!?

**
*

Новачка Дануся.

Новачка юне орля Дануся Гапій, член роя „Червоні Маки“ в Сиракюз, Північна Америка, пильно ходить на Курси Українознавства. Хоч їй всього десять років, вона покінчила в цьому році вже п'яту клясу.

В цій п'ятій клясі відбувався в часі від 5 квітня до 10 червня цього року внутрішній змаг. Дануся зголосилася до того змагу

Рій „Синички“ із Вінніпегу пильно слідкує за табелею змагань за найбільше число передплат на „Готуйсь“ у роях.

і здобула п'яте місце в першій групі (це ті, що протягом 67 днів прочитали більше як 1000 сторінок українських книжок). Це п'яте місце Дануся здобула за такі осяги:

1. Завжди говорила українською мовою з українськими дітьми.

2. Прочитала 11 українських книжок: „Одарка“, „Кам'яна сокира“, „Зимові царівни“, „Абу Казимові капці“, „Казка про Ксеню і дванадцять місяців“, „Син України“, „Ведмеді“, „Княжа слава“, „Тайни гір“, „Зоряний хлопчина“, „Лис Микита“. Ці книжки разом мають 1104 сторінки.

3. Зі всіх прочитаних книжок написала зміст.

4. Не опустила ніодної лекції на Курсах Українознавства.

5. Завжди приходила пригтована зі всіх предметів на лекції українознавства.

6. Вивчила життєписи: Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки і гетьмана Івана Мазепи.

7. Вивчила на пам'ять вірші:

Лесі Українки: „Надія”, „Давня весна”, Тараса Шевченка: „Розрита могила” і „Мені однаково”, Івана Франка: уривки з „Лиса Микити” і з „Панських жартів”.

8. Кожного тижня приходила в означений час до перевірки своїх осягів. Вислід цього змагу був проголошений на закінченні шкільного року, що відбулося дня 25 червня ц. р. В нагороду одержала Дануся книжку: „Збірник-Львів”.

**
*

Рій „Волошки” з табору „Євшан-зілля” в Зеленому Ярі біля Дітройту написав листа до Рідного Краю:

Рідний Краю!

Тут у таборі є дуже гарно. Ми маємо 24 новачки. У нас є три рої. Рій „Барвінки”, „Волошки” і „Мачки”. Ми кожного дня молимося за Тебе. Ми таборуємо на оселі „Діброва”. Наш табір називається „Євшан-зілля”. Тут на Діброві є Добрий Душок, що пише до нас листи і ми йому пишемо листи. Часами приходять до нас Хляп і бере від когось щось і перекладає різні речі до чисісь валізки. Ми маємо теренові гри і гарні прогульки. Часами в нас дуже гарні й веселі огники.

Ми дуже хотіли б повернутися до Тебе. Хоч ми дуже далеко від Тебе і живемо в чужині, але ми ніколи Тебе не забудемо. Ми носимо „камінчики Рідного слова”. Коли скажемо одне чуже слово, мусимо віддати камінчик до Команди.

Готуйсь! — від роя „Волошки”

Новачки: Оксана Балтарович і Ірина Перецька і Софійка Брездень.

**
*

З цього ж самого табору новачка Надійка Олесницька на-

писала до „Готуйсь”:

Дороге „Готуйсь”!

Ми, новачки з табору „Євшан-зілля” в Дітройті, „читаємо з книги природи”. Кожна з нас мала прочитати книжку про природу і написати про неї. Я вибрала книжку, що називається: „Що це є метелик”?

В цій книжці автор описує всяких метеликів та будову їх тіла. Метелик — це комашка і він має чотири крила. Тіло метелика поділене на три частини. Кожний метелик має одну пару очей, що складаються з малих частин і подібні до малесенької частини

А це теж новачки із Вінніпегу, з Гнізда „Крилаті”: Ірця Кайда і Марта Кульчицька. Вони виграли гніздові змагання: Хто має найкращу збірку чисел „Готуйсь”. Про них вже писав „Готуйсь” у березні.

Братчик Микола Дармохвал зі своїм роєм на прогулянці у таборі „До мети” на Бобрівці біля Гартфорду, ЗДА, минулого року.

помаранчі. Метелики мають по шість ніг, але деякі з них вживають лиш по чотири. Спершу метелик є гусеницею, а потім щойно стає метеликом. Коли він є гусеницею, шкірка злазить із нього кілька разів і нова наростає. Деякі гусениці мають такі самі барви, як рослини кругом них і тому їх нелегко побачити.

Мені дуже подобалася ця книжка. Мені дуже цікаво знати, чи другі новачки, в інших таборах, теж читають „з книги природи”, тому, якщо буде місце в газетці „Готуйсь”, прошу помістити їх листи!

Готуйсь!

Новачка Надія Олесницька

**

До „Готуйсь” написали ще окремо з цього табору дві новачки з роя „Волошки”:

Дороге „Готуйсь”!

Ми дуже любимо Ваші вірші і казки. Ми в кожний день читаємо одну казку або вивчаємо вірш. Чи Ви знаєте, чому ми тільки читаємо одну? Ми тільки читаємо одну, бо ми не маємо часу. А коли маємо час, читаємо й більше. Тепер ми мусимо закінчити листа, бо є збірка. Бажаємо Тобі багато передплатників!

Софійка Брездень і Христя Климичин з роя „Волошки”

І ще й на листі наліпили велику синю волошку з паперу!

Сестричка Леся, редакторка „Готуйсь” відвідала цього року цей табір новачок. Після відвідин новачки написали їй такого листа:

Дорога Сестричко Леся!

Ми, новачки з табору „Свшан-Зілля” хочемо привітати Вас на-

шим новацьким щирим привітом Готуйсь! Ми були дуже задоволені, що Ви нас відвідали і просимо відвідати нас знову на другий рік. До нас цього тижня має приїхати Друг Голова Таборової Комісії з дочкою. Вчора ми мали спільну ватру з юначками присвячену великому гетьманові України Іванові Мазепі. При цій ватрі новачка Леся Ласка деклямувала вірш „Заповідь Гетьмана”. Юначки мали теж точки і ми всі співали пісні. Вчора ми теж святкували День Пластуна. Всі новачки брали участь у програмі, а вісім новачок танцювало. Якщо Ви могли б прислати нам до табору ще одну казочку, то ми були б дуже задоволені.

Новачка з роя „Барвінки”,
Надя Олесницька

Росва „Барвінків” — Леся Ласка,
росва „Волошок” — Христя Климичин,
росва „Мачків” — Христя Прокопович.

***

Новачки з Шикаго написали ще перед таорами:

Дорога Сестричко Лесю!

Наш рій називається „Дзвіночки”. В нашому рої є дев’ять новачок: Ліда Ткачук, Марта Гарасовська, Ляріса Балух, Ірця Вірщук, Стефця Дачишин, Тамара Кузик, Реня Шандра, Ляля Нагірняк і Надя Корній. Хочемо переслати Вам грімкий новацький привіт Готуйсь!

Минулою неділі їздили ми в ліс на Свято Весни. Там ми варили зупу, пекли ковбаски, мали теренову гру, змагання, новацьку ватру, та робили багато світлин. Переслаємо Вам одну світлину із Свята Весни.

Цього літа ми їдемо в наш перший пластовий табір і ми дуже

захоплені тим. Всі ми дуже ждемо табору і дуже хочемо їхати. Готуйсь!

Рій „Дзвіночки”

***

Із табору новаків „Мазепинці” дістали ми такого листа:

Дороге наше „Готуйсь”!

Цього року 42 новаки та 7 виховників взяли участь у новацькому таборі в „Зеленому Ярі” біля Дітройту. Нам дуже мило та скоро пройшов час. Ми бавилися, купалися в озері кожного дня, на прогулянки ходили, підготовлялися до новацьких проб та вмілостей, палили вогники.

Табір наш тривав три тижні й називався „Мазепинці”.

Братчики вели нас так, щоб ми з більшим пластовим досвідом завжди поступали згідно Новацького Закону.

В таборі ми Тебе, Дороге Наше „Готуйсь”, завзято читали, бо Ти маєш в собі багато дуже цікавих розповідей, що їх нам завжди потрібно. Головно читали Тебе з найбільшим запалом ті новаки, що хотіли стати Скорморохами.

А коли братчик Командант звернувся до нас, щоб ми Тобі допомогли, склали якийсь дарунок-жертву, щоб Ти на час все появлявся, ми зібрали \$19.68, що їх із цим листом переслаємо.

Готуйсь! — і появляйся скоренько!

***

„Готуйсь” дуже щиро дякує за гарного листа і збірку, і... як бачите, на Ваше прохання вже появился!

*****

**ПРО КОЖНУ ЗМІНУ
ВАШОЇ АДРЕСИ
ПРОСИМО ПОВІДОМИТИ
АДМІНІСТРАЦІЮ
„ГОТУЙСЬ”**

ЗАГАДКИ

На перших сходинах після вакацій братчик сказав новакам, що кожний добрий новак вчиться теж і в Школі Українознавства. Новаки послухали братчика і зараз другого дня до другої кляси вписалося їх кількох, та ще обіцяли, що на чергову лекцію кожний приведе зі собою двох товаришів. Тоді шойно заповниться кляса, що в ній є дев'ять лавок, а в кожній може сісти по чотири новаки.

Ану, порахуйте, скільки новаків вписалося першого дня!

**

Доповніть у цих реченнях слова, що їх нестас. Кожне слово має стільки букв, скільки хрестиків та черток стоїть на його місці. А тоді букви на місці хрестиків, читані за порядком згори вниз дадуть прізвище славного українського гетьмана, що його пам'ять святкуємо в цьому році.

З ватри летіли х - - - - .
Каша вже - х х - - - - .
Сонце стояло вже на небі х - - - - .
Новак Юрко ще х х - - - .
Хоч надходить осінь, ліс ще хх - - - - .
Недалеко було розлоге хх - - - - .

ЗАГАДКИ:

У кожному слові треба по черзі змінити лиш одну букву, щоб вкінці дістати цілком інше слово:

Нога
. . . . Живуть у ній звірі
. . . . Говерля це . . . .
. . . . Нею покрите дерево
. . . . Хто провинився, того жде...
Карк

Мука
. . . . Працюємо нею
. . . . Дніпро це . . . .
. . . . Дністер і Дон це . . . .
. . . . Коли ми хворі мусимо їх пити.

Ліси

РОЗВ'ЯЗКИ ЗАГАДОК:

Добрі розгадки загадок із безрешня цього року прислали: Новачка-самітниця Сяня Марія Мостович із Люїсвіл, Кентакі, Америка та Надійка Дринич із роя „Зазульки” з Едмонтону, Канада.

Обидві новачки розгадали добре. Ось їх розгадка:

На картині „Тарас Шевченко грається з дітьми” є такі предмети, що їх назва починається на літеру „К”:

Квітки	Коромесло
Книжка-Кобзар	Качки
Коси	Крилатка
Коралі	Курацько
Крайка	Кошик
Коник	Коліно
Колеса	Кіт

Китиця	Крашанки
Кучері	Карита
Каміння	Киста
Калитка	Ковнір
Клубок	Килим
Кошовка	

А новачка Сяня Мостович написала до того ще й листа:

Дорога Сестричко Лесю!

Посилаю Тобі відповідь на малянонок-загадку із „Готуйсь” за місяць березень. На Великдень ми були в Шикаго. Я бачила мою сестричку Дзвінку. Я її дуже полюбила. Вона часто пише до мене і вчить мене, як стати доброю новачкою.

ГОТУЙСЬ!

Сяня Марія Мостович

From: Molode Zytla, Inc.
 302 E. 9th Street
 New York 3, N. Y., U.S.A.

To:

ДАТКИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ГОТУИСЬ”

Із табору новачок „Свшан-Зілля” біля Дітройту: Брездень Софійка 1.50, Олесницька Дарія 0.25, Цепенда Тетяна 0.50, Бігун Осипа 0.65, Кушнір Богданка 0.33, Цибрівська Христя 0.25, Клос Сяня 1.15, Палій Леся 0.40, Захарків Люба 0.25, Ласка Леся 0.25, Горак Наталка 0.40, Прокопович Христя 0.10, Климишин Христя 0.25, Савчук Рома 0.50, Балтарович Оксана 0.25, Балтарович Леся 0.25, Слюсарчук Анничка 0.20, Марковська Тамара 0.20, Стецюк Оксана 0.10, Крук Люба 0.10, Обухкевич Марія 0.12, сестр. Кучер Іванка 1.00, сестр. Климишин Люба 1.00, сестр. Рогатинська Тетяна 1.00, сестр. Кавка Оксана 1.00, сестр. Гончаренко Світляна 1.00, сестр. Бабій Ліда 1.00. Разом 14.00.

Із табору новаків „Мазепинці”: Орест Василюк 2.00, Орест Дуб 0.72, Григорій Дуткевич 0.30, Ярослав Дуткевич 0.30, Ярема Клос 0.50, Юрій Куницький 0.10, Юрій Ласка 0.10, Нестор Лопатяк 0.25, Мирон Марковський 1.75, Юрій Маринюк 1.00, Олександр Піджарко 0.10, Іван Свищук 1.00, Володимир Сливинський 0.30, Орест Стеткевич 0.50, Юрій Сторожук 2.00, Ігор Стояловський 0.11, Андрій Храпливий

1.05, Андрій Цап 0.25, Ігор Яворівський 0.35, Юрій Янчишин 1.00, Ігор Маркович 0.40, братчик В. Мадич 0.30, братчик А. Качан 0.50, братчик Б. Посмітюх 0.50, братчик М. Лебедевич 1.00, братчик А. Петріна 1.00, Н. Н. 0.30, братчик Р. Стефанюк 1.00, братчик Т. Когут 1.00. Разом: 19.68.

ТАЛЯ І ЛЯЛЯ

Мал. Ірка Стецьків

ОДЯГ ДИВО-КВІТКИ
 ПШИЛА ТАЛЯ ЖВАВО,
 БО ПІДУТЬ ОБИДВИ
 ВОНИ НА ЗАБАВУ!